

Kronika

Przewód doktorski na Wydziale Leśnym WSR w Poznaniu

25 marca 1970 r. odbyła się na Wydziale Leśnym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, obrona pracy doktorskiej, w wyniku której mgr inż. Władysław D o m b e k, wykładowca w Katedrze Inżynierii i Budownictwa WSR w Poznaniu, na podstawie rozprawy pt. „Badania wpływu spiętrzeń wody na kształtowanie się niektórych czynników siedliska“, uzyskał stopień doktora nauk leśnych.

Promotor rozprawy: prof. dr Stanisław S t r y ł a — kierownik Katedry Inżynierii i Budownictwa WSR w Poznaniu. Recenzenci: doc. dr Kazimierz U r b a ń s k i z WSR w Poznaniu oraz doc. dr Saturnin B o r o w i e c z WSR w Szczecinie.

Stanisław Czopor

Z Oddziału Poznańskiego PTL

Staraniem zarządu poznańskiego oddziału PTL, odbyło się w dniu 6 marca 1970 r. w świetlicy OZLP w Poznaniu zebranie, na którym dr inż. Cezary P a c y n i a k — adiunkt Katedry Botaniki Leśnej WSR w Poznaniu, wygłosił referat pt. „Stan zdrowotny najstarszych dębów w Polsce oraz przyczyny powodujące ich zamieranie“.

Prelegent stwierdził na wstępie, że najstarszymi dębami tak w Polsce jak i w Europie są dęby szypułkowe (*Quercus robur* L.). W Europie, jak podaje literatura fachowa, dąb szypułkowy o największych wymiarach w obwodzie, bo aż 14,35 m znajduje się na terenie Anglii (tzw. Epping Forest). W Polsce, do trzech najstarszych i najbardziej okazałych dębów

szypułkowych należą: dąb w Piotrowicach (woj. zielonogórskie), wśród tej trójki najstarszy i najzdrowszy (mający w obwodzie 9,65 m, wiek 710 lat); dąb w Kadynach (woj. gdańskie), najbardziej okazały (obwód 9,9 m, wiek 670 lat; dąb „Bartek“ (woj. kieleckie), najbardziej popularny (obwód 9,0 m, wiek — 640 lat).

Prelegent omówił szczegółowo czynniki, które powodują zamieranie dębów (zwłaszcza starszych, ponad 200-letnich), objawiające się w szczególności usychaniem koron oraz postępującym murszeniem pni. Do czynników tych należą: trwałe i raptowne obniżenie lub podniesienie poziomu wód gruntowych; nieodpowiednie gleby (np. ciężkie gliny i ropy o dużej zawartości części koloidalnych i spławialnych), wadliwe zabiegi gospodarcze (np. nadmierne przerzedzenie drzewostanów); spadek sił żywotnych drzewa z postępem jego wieku oraz destruktywne działanie szkodliwych owadów i grzybów. Z czynników tych zmiany stosunków wodnych, wydają się być przyczyną najbardziej istotną, jakkolwiek należy pamiętać, że czynniki te rzadko występują pojedynczo a raczej oddziałują kompleksowo lub sukcesywnie i często w powiązaniu z czynnikami wtórnymi.

W zakończeniu referatu prelegent zwrócił uwagę na fakt licznego zamierania dębów na terenie Wielkopolski. W szczególności masowo zamierają słynne „dęby rogalińskie“ i to zarówno w dolinie Warty jak i na krawędzi wysoczyzny. W związku z tym faktem zachodzi pilna potrzeba podjęcia energicznych kompleksowych działań, w celu ochrony pomnikowych drzew (m. in. poprzez utrzymanie gleb we właściwej strukturze oraz regulację stosunków wodnych).

Ilustrowany przezroczami referat spotkał się z dużym zainteresowaniem zebranych. Zebranie prowadził doc. dr Z. Witkowski — przewodniczący poznańskiego oddziału PTL.

Stanisław Czopor